

Interview met Cor Swanenberg

'Hoe kwam jij eigenlijk in contact met de stichting Sahelp', vroegen wij de Brabantse schrijver-zanger-verteller Cor Swanenberg.

Cor ontmoette Henk Janssen, tientallen jaren voorzitter van Sahelp, in de opname studio van Jan Vis, waar beiden om verschillende redenen waren. Henk vertelde enthousiast over 'zijn' Sahelp en dat ze voortdurend bezig waren met het ontwikkelen van activiteiten waarmee ze gelden konden inzamelen; voor projecten in Burkina Faso. En Cor vertelde over zijn ontmoetingen en optredens met verschillende Brabantse artiesten. Al brainstormend werd het Brabants Lach- en Liedfestival geboren. In de Osse schouwburg De Lievekamp traden vanaf 1998 jaarlijks vele Brabantse artiesten op met hun liedjes en verhalen in het eigen dialect van de streek waar ze vandaan kwamen. En dat in onvervalst Brabants aan elkaar gepraat door Cor.

'Ik heb nooit kunnen denken dat dat zo'n daverend succes zou worden', aldus Cor. 'En dat 15 maal!'. Maanden voorafgaand aan het festival, werd Sahelp al regelmatig gebeld of mensen vast kaartjes konden reserveren. En zodra de kassa open was liep het storm.

Cor vertelt graag over zijn reis in 2003 met één van de bestuursleden van Sahelp naar Burkina Faso. Iedere twee jaar gaan twee leden van Sahelp langs alle projecten om te zien hoe deze er voor staan en om met de mensen voor wie zij bedoeld zijn te overleggen. Ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van Sahelp verwoordt Cor zijn ervaringen in het boekje 'Beog Neere Burkina' oftewel 'een reis door Burkina'. Cor was enorm onder de indruk van wat hij zag: waterputten met pompen er op, landbouwprojecten,

onderwijsprojecten (voor kleuters, voor jonge vrouwen/moeders, een avondschoon, een naaischool), een kraamkliniek.

Bij bezoek aan een radiozender beseft Cor zich hoe ontzettend belangrijk de radio met zijn voorlichting, muziek en informatie is voor communicatie in zo'n land. En wat ook zijn aandacht trok was hoe vrolijk de mensen daar waren; en hoe kleurrijk ze er allemaal uit zagen.

'Waren er speciale hoogtepunten of gebeurtenissen die je je nu nog herinnert, zoveel jaar later?', vroegen wij hem.

Dat waren er meerdere, vertelt hij. Bijvoorbeeld de ontmoeting met pater Jan Beekman, die voor één jaar naar Burkina ging en er vervolgens tot zijn dood, ruim twintig jaar later, bleef. Om de mensen daar te ondersteunen. Dat Cor erg begaan is met Jan Beekman blijkt als hij spontaan een liedje voor de vorig jaar overleden Jan zingt; 'Boven in de hemel'. Vanaf het begin werkte Sahelp met hem samen; en zodoende konden vele projecten tot stand komen en blijven voortbestaan.

Maar ook de ontmoeting met de witte pater Willy Burm maakte een enorme indruk. Honderden bomen heeft hij geplant, in het Sahel gebied. En ook tientallen schooltjes gebouwd. Cor herinnert zich dat hij samen met Willy op zijn mijmerplaatsje zat op een rotspartij met schitterend uitzicht op de hutten en akkers bij een ondergaande zon.

Tot slot nog een heel bijzondere herinnering: ‘op een dag na een enorme regenbui, reden wij in een pick-up op een modderige weg en zagen verderop een paard en kar onbeheerd staan. Tot we midden op de weg een man in een grote waterplas zagen liggen. Hij was zich heerlijk aan het wassen’.

Onze laatste vraag aan Cor: ‘er wordt nogal eens gezegd dat bij al die goede doelen altijd wel wat aan de strijkstok blijft hangen. Had jij vanaf het begin vertrouwen in Sahelp? En hoe kwam dat?’.

Zonder enige aarzeling zegt Cor inderdaad vanaf het begin vertrouwen te hebben gehad in Sahelp. En dat vertrouwen is ook bewaarheid. ‘Ik heb boven op hun projecten gezeten, in Burkina. En ook hier heb ik van dichtbij kunnen zien hoe Sahelp nu al meer dan veertig jaar bezig is. Ik ben er voor honderd procent van overtuigd dat er niets aan de strijkstok blijft hangen’.